

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

Phản Kịch Luận

Hiệp định này dù đã được ký kết long trọng như thế, nhưng ai cũng thấy rõ rằng công nhận một thực thể gian và thối nát chỉ để thỏa mãn nhu cầu của hai bên đã cam kết. Quả thực đúng là như vậy. Bộ Ngoại giao của hai nước đã ký kết hiệp định này để “mong manh” của Hiệp định. Ông cho rằng, để với người Pháp, Hiệp định ký xong thì coi như mọi chuyện đã hoàn tất. Còn để với Bộ Ngoại giao thì Hiệp định ký xong mọi chuyện là giải quyết an toàn. Bởi vì phải trong bao lâu nữa mới có được các điều kiện để có một Quốc gia mới của gia đình gia đình đó chứ không phải làm cho, để các điều kiện về ngoại giao và quốc phòng? Để với De Gaulle, hiệp định này là một bước tiến, một tiến bộ cùng nhau (aboutissement), nhưng để với người Việt Nam, nó mới là điểm khởi đầu (départ).

Và tôi tự hỏi khi kết thúc sau khi hiệp định được ký xong thì Bộ Ngoại giao đã có những công việc gì, đã làm gì để thúc đẩy tiến trình thực hiện các thỏa hiệp hiệp định này?

Nếu không thì Hiệp định gì cũng có thể chỉ là một giấy tờ.

Điểm rõ ràng và cần thiết là 8 tháng sau ngày ký hiệp định Elysée, quân đội Quốc gia hình thành nên một lực lượng tiên với 23 ngàn binh lính chính quy và hơn 20 chục ngàn dân quân. Mục tiêu đặt ra là 30 ngàn lính chính quy và 35 ngàn dân quân.

Điểm hình và tiêu biểu nhất là toàn bộ tinh thần Hoàng Yên do quân đội Quốc gia đảm trách. Để với trong Nam thì có khá nhiều tinh thần nằm trong tay quân đội Quốc gia như các tỉnh Tân An, Gò Công và Bến Tre.

Quân đội Việt Nam cũng thiết lập được 54 tiểu đoàn khinh binh (bataillons légers), phù hợp với chiến lược của Việt Nam. Quân số trừ đi của số lên đến con số 175.000 người ở Washington tài trợ. Quân đội Quốc gia nay không còn sát nhập vào quân đội Pháp (armée intégrée) mà là quân đội đồng minh (armée alliée). (Trích trong *Le Dragon d'Annam*, SM Báo Đại, trang 250-253)

Nhưng cũng cần nêu ra một điều là những người chung quanh ông Bộ Ngoại giao đã sao không ra gì. Phan Văn Giáo ngoài Trung, Bộ Ngoại giao Sài Gòn điều là những người có sự hỗ trợ của công nhân cho Bộ Ngoại giao. Chủ tịch một người là ông Nguyễn Đ, chánh văn phòng mà Bộ Ngoại giao đã không tiếc lời khen ngợi. Nguyễn Đ, học ở Pháp, cùng với Ngô Đình Diệm là bạn chí cốt, cùng làm việc ở Huế năm 1932 và cùng xin tỵ nạn ở Bộ Ngoại giao. Một thời gian gia đình có mà vào tháng 8, 1945, Hồ Chí Minh đã mời làm cố vấn kinh tế. Chính ông Pignon đã giới thiệu Nguyễn Đ với Bộ Ngoại giao Việt:

Il allait se montrer pour moi un collaborateur dont la fidélité ne se démentira jamais. Partout, il me suivra comme mon ombre, accomplissant les tâches les plus délicates et souvent les plus

Nhìn Lại i Hiệp Địch Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

pénibles avec une grande finesse d'intelligence et un dévouement à toute épreuve et aussi avec une dignité qui, parfois, donnait à son visage l'air d'un martyr portant sa croix.

(Le Dragon d'Annam, S.M Bao Dai, trang 258-259.

Ông Địch là một người có năng lực trung thành không thể chê vào đâu được. Đi đâu, ông cũng như cái bóng hình của tôi để chu toàn những nhiệm vụ được giao và phiến toái nhất với một sự tận tâm thông minh và một sự tận tâm qua rất nhiều thử thách, những việc cần làm mà một nhân cách mà đôi khi không một ông ta có đáng với một người đang phải gánh vác một cây thánh giá.

Nhiệm vụ của ông và phiến toái là những nhiệm vụ gì?

Những một một khác, phải nhìn nhận rằng Hiệp Địch Elysée là một giai đoạn chuyển tiếp của phải có trong tiến trình tiến tới một nền hòa bình, những người và được lập thành sự cho đất nước. Có thể có hai ba giai đoạn những người thuyết đó có thể đi tới được lập thành sự. Và người ta thì hỏi phải chăng chỉ có một người lập được một là tiến hành chiến tranh giành phóng như Việt Minh đã làm? Hay phải đất nước một người pháp toàn diện và chung cuộc như những người đòi hỏi của ông Diệm? Cái giá phải trả cho một cuộc chiến tranh giành phóng phải chăng là quá đắt và “không còn thì?”

Những người chúng ta biết và nhận thức rõ ràng những người chỉ đích của người có năng lực là tiến hành chiến tranh giành phóng trên toàn thế giới thì sẽ có thái độ như thế nào? Thuyết vậy, chỉ vậy mà chỉ những người được Trung Quốc Giỏi Thế và tiến xu hướng này ra một đất nước là Đài Loan vào năm 1949. Mao Trạch Đông đã hỗ trợ cho Bắc Hàn một đất nước chiến tranh Nam Bắc Hàn, 1950 và tiến một dây chuyển chiến tranh giành phóng trên các nước khác.

Phận Mệnh đã trở thành đem quân sang Nam Hàn cũng với một sự dũng mãnh chiến tranh lập lại Bắc Hàn mà đất nước sau là Trung Quốc

Nay thì cuộc chiến tranh Việt Pháp đã đi vào. Nó không còn là một chiến tranh chiến tranh của dân nữa. Những một đất nước, chiến tranh giành phóng, chiến tranh của dân thế kỷ 1950 chỉ còn là một tuyên truyền không hề không kém.

Không phải là một chiến tranh dành được lập, đánh đuổi những người dân Pháp như trước đây nữa. Kể từ năm 1950 với sự giúp đỡ vũ khí, quân nhu, quân lương, huấn luyện của Trung Quốc đã biến cuộc chiến tranh Việt Nam thành một chiến tranh ý thức hệ, giữa hai thế lực.

Đầu năm 18/01/1950, Trung Quốc chính thức công nhận chính phủ Việt Minh. Tiếp theo đó là Liên Xô ngày 30/01/1950 và rồi đến lượt các nước Đông Âu và Bắc Triều Tiên công nhận. Võ Nguyên Giáp viết:

Không mấy một tháng sau khi tuyên bố thành lập nước Cộng hòa nhân dân, Trung Quốc báo tin sự công nhận Việt Nam Dân chủ Cộng hòa và đồng nghĩa ta sẽ có một sự tiến tới Bắc Kinh.

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

(Độc giả tại Điện Biên Phủ, Võ Nguyên Giáp, trang 13)

Tháng 8, 1950, Hồ Chí Minh tuyên bố rút tin và hành động vì đồng c hai nước đoàn anh công sự n công nhân.

Nhưng quan trọng nhất là việc Hồ Chí Minh sang Liên Xô và gặp cả Staline và Mao Trạch Đông ở đây. Hồ Chí Minh xin Liên Xô trang bị 10 đội đoàn bộ binh và một trung đoàn pháo cao xạ. Stalin nói: *yêu cầu của Việt Nam không lớn. Nhưng nên có sự phân công giữa Trung Quốc và Liên Xô.*

Phản Mao Trạch Đông nói: *"Việt Nam cần trang bị 10 đội đoàn để đánh thực Pháp, thực cả một, hãy trang bị cho 6 đội đoàn có một mình Bắc Việt Nam có thể đi ngay một số đội sang miền vũ khí bên phía Trung Quốc. Tình hình Quốc Tây sự là hậu phương thực tế của Việt Nam..."*

Tháng 10 1950, 2 trung đoàn của 308 đi theo đường Hà Giang qua Mông T (Vân Nam) nhận vũ khí. Tiếp đó 1 trung đoàn của 312 đi theo đường Cao Bằng để trang bị tiếp cho 2 trung đoàn khác phía Lào và chi viện trực tiếp đội phó và quân địch.

Và ông Giáp viết: *"Tôi nhớ dây Mác xung kích đội của ra khi đi hình chiến đấu của những trung đoàn chiến đấu"* (Trích Độc giả tại Điện Biên Phủ, Võ Nguyên Giáp, trang 14-15-16).

Các cán bộ nhận nhiệm vụ có một biên giới như La Quý Ba, Vi Quốc Thanh, Mai Gia Sinh, Mã Tây Phu. Đội biệt Trại Canh do chính Hồ Chí Minh khám nghiệm mới sang. Về thời hạn gọi là "ta và địch", Võ Nguyên Giáp đánh giá: ta thời hạn 1 thì địch thời hạn 1,2. Ai tin đồng c, công tin.

Tôi không chắc chắn là ông Võ Nguyên Giáp đã viết đầy đủ về sự chi viện của Trung Quốc cho chiến trường Điện Biên Phủ. Xin ghi lại một vài con số về nhận tài liệu phương Tây để tiện đối chiếu so sánh.

- Theo Chinese United News Agency ở Hồng Kông thì vào 20 tháng 8 năm 1950, có khoảng 150.000 binh đội Trung Hoa Cộng Sản đã tập ở Côn Minh (Kun Ming) thu xếp hành Nam (Yun-Nam) để trực tiếp hỗ trợ cho Việt Minh.
- Theo Kwong Wah News Agency cũng ở Hồng Kông, có hai tu ch vũ khí của Trung Quốc để tiếp vũ khí cho Việt Minh.
- Cũng theo tin của China Tribune ở New York, cho hay cũng có hai tu ch vũ khí có tên là S.S Kuo Tai và S.S Kuo young ở Cộng Nam Kinh đã rời Cộng sang miền Bắc Bộ. (Trích trong *Viet Nam crisis*, Stephen Pan và Daniel Lyons, trang 25).

Nay thì phía Trung Quốc đã mở ra một nhu cầu tài liệu để nhận mệnh ủy tín của tướng Giáp và Hà Nội trong trận chiến Điện Biên Phủ. Giám tiếp, đội học North Carolina đã cho ra hành "Mao's China and the cold war"

Nhìn Lại Hiệp Ước Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

của Jian Chen năm 2001, Và với

“China and the Viet Nam wars”

của Qiang Zhai năm 2000

Phản ứng của Việt thì tin là sẽ trở giúp của Trung Cộng là yếu tố quyết định trong cán cân quyền lực và quân sự trong chiến tranh Đông Địch Biên Phòng.

Đúng như tôi tuyên bố của đại tá Eishenhower trong bài diễn văn nhậm chức ở tòa nhà trắng vào năm 1952 như sau:

Le soldat francais en Indochine et le soldat américain en Corée combattent pour la même cause “Ainsi, pour les Américains, la guerre d’Indochine n’est plus une guerre coloniale, mais une guerre occidentale contre le communisme, une guerre qui tend à apporter la liberté au Viet Nam.

(Trích Báo Địch, Le Dragon d’Annam, trang 302)

Tóm tắt: *Ngược lại lính Pháp ở Đông Địch và ngược lại lính Mỹ ở Địch Hàn đều cùng chiến đấu chung cho cùng một mục đích. Vì vậy, đại và ngược lại Mỹ, cuộc chiến ở Đông Địch không còn là một tranh chấp tranh chấp thu của địa phương, mà là một tranh chấp ở Tây Phương cũng tranh chấp vì chiến nghĩa của người, một cuộc chiến tranh nhằm đem lại tự do cho Việt Nam.*

Hiểu như thế, không thể có chiến tranh Đông Địch Biên Phòng nếu không có sự tài trợ của cộng sản Tàu cộng. Chiến tranh đó có ý nghĩa một cuộc chiến tranh giữa hai phe thù địch mà ngược lại Việt Nam chỉ là con bài thí.

Vì thế, cho dù Hiệp Ước Elysée có đem lại kết quả thế nào đi nữa thì Việt Minh vẫn tiếp tục chiến tranh, dành thắng lợi và cho riêng họ.

Trách nhiệm của họ đại và ngược lại Việt Nam với Hiệp Ước Elysée là gì đó. Họ không chấp nhận bất cứ giới pháp hay hiệp ước nào mà không có họ.

Đó là bài học của họ khi suy nghĩ về Hiệp Ước Elysée này.

Nay thì chúng ta có thể nhìn lại để thấy cộng sản Việt Nam đã không lý gì đến Hiệp Ước Elysée này và tiếp tục chiến tranh, hy sinh thêm biết bao sinh mạng người dân nhân danh để lập, thắng nhưng mà chúng ta có thể tránh được nếu Hiệp Ước Elysée đã không được nhìn nhận chấp vì tham vọng bá quyền của chiến nghĩa cộng sản.

Thật vậy, chiến nghĩa cộng sản trên toàn thế giới đã tiêu phí trên 100 triệu sinh linh trên thế kỷ nay nhằm tiêu diệt những “thực dân phong kiến” như tiberon, phong kiến và thực dân. Theo Jung Chang và Halliday trong *The Unknow Story*, xuất bản năm 2005, Mao Trạch Đông trách

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

nhị m v cái ch t c a h n 70 tri u dân T u (who for decades held absolute power over the lives of one quarter of the world's population, was responsible for well over 70 millions deaths in peacetime, more than any other 20th century leader (Trích trong Los Angeles Times, April 13, 2008)

Ph n còn l i c a h n 30 tri u sinh linh là trách nhi m c a Joseph Stalin và đ ng b n.

Riêng Vi t Nam, n u ch k t 1946, H Chí Minh đã tiêu phí kho ng 5 tri u sinh m ng dân Vi t. Nghĩa là m t ph n t dân s ng i Vi t th i 1946 đã b hy sinh cho lá bài c a đ ng c ng s n Vi t Nam.

Nh ng khi c ng s n trên toàn th gi i s p đ thì th gi i đã không t n m t gi t máu. “T nó” tan rã. T nó s p đ . S ki n đã không c n t n m t gi t máu cũng đ khi n cho th gi i c ng s n tan rã đ đ nói lên tính cách phi lý và phi nhân c a nó c a cu c chi n tran này. Và ng i c ng s n Vi t Nam h n cũng nh n ra, tr c sau gì thì h cũng ch là cái đuôi th a c a m t ch nghĩa không có lý do đ t n t i.

M c đ u văn ki n này ch là m t gi i pháp giai đ o n, gi i pháp B o Đ i (La solution B o Đ i) đã là b c m đ u có th giúp chúng ta ti n đ c m t b c l n trên con đ ng tranh đ u giành đ c l p cho Vi t nam mà ch c ch n là chúng ta s không ph i ti p t c mang sinh m ng ng i Vi t Nam ra đ mua l y đ c l p t do n a. Chúng ta đã tránh đ c chi n tranh và ch c ch n đ t n nh ng gi t máu ch y ra vô ích. Nh ng vì đ ng C ng s n Vi t Nam b đ t ra bên ngoài Hi p đ nh, vì không đ c ký vào hi p đ nh đó nên h ti p t c chi n tranh, đ cu i cùng h đ c chia n a n c Vi t nam cho riêng h . H b ng lòng v i ph n bán đ c chia đó b t k s ph n đ t n c b chia c t làm hai. Nh ng ng i qu c gia đã không ch p nh n s phân chia đó. Nh ng ai còn cho r ng ch có c ng s n m i có công giành đ c l p, th ng nh t đ t n c b ng chi n tranh thì nên nhìn l i gi i pháp B o Đ i.

B o Đ i trên du thuy n *Panda*
Ngu n: wumingfoundation.com

c a ông - đi tìm đ c l p? (Cannes, 1954)

Nhìn Lại Hồi Ký của Elysée (3)

Tài Liệu: Nguyễn Văn Ngọc
Tháng 10 năm 2008 07:21

Ngày đó, chúng ta có thể thấy các quan chức tình hình thực tiễn của thu hồi độc lập. Xu hướng giải phóng chính trị (décolonisation) trở về sau như một làn sóng giải phóng thực dân. Nhiệm vụ của họ đã dành cho độc lập mà không cần mang sinh mệnh của dân ra làm chi phí.

Chính quyền Việt Nam đã nằm trong tình trạng khủng hoảng vì sự giải phóng thực dân và Chính quyền nên đã không nhìn ra cái xu hướng chính trị giải phóng. Họ nhìn ra, nhưng họ bỏ qua buồm bị nghĩa vụ quốc gia, bỏ qua tham vọng của họ nên nhu cầu độc lập, thực tiễn: tham vọng của chính nghĩa bá quyền của chính quyền trên toàn thế giới?

Người của chính quyền đã tiếp cận với pháp Bô Đệ. Phái chướng, nếu độc lập trên lập trường dân tộc, sẽ phải dứt khoát, vì cần tiếp cận đó coi như một phần của lợi ích quốc gia và tiến bộ, sẽ còn trên tiến trình dành độc lập và thực tiễn tiến bộ?

Lịch sử sau này cho thấy, giải phóng Bô Đệ là một thất bại vì nhu cầu. Giải pháp chính trị hay giải pháp Bô Đệ đã không phải là một điển hình chính trị đem tới sự độc lập và thực tiễn cho Việt Nam.

Chúng ta là người đã có thể đi tới một giải pháp chính trị nếu vì lợi ích của một chính thể quân sự là Dân Biên Phủ.

Ngày của chính thể này cũng không phải là giải pháp chung cuộc hòa bình và độc lập cho Việt Nam.

Và những người đầu tiên bị thiệt hại, giải pháp quân sự đã tốn thêm biết bao là xương máu của sau này?

Về phía người dân cá nhân, có lẽ chính mình Bô Đệ là người thu lợi nhuần. Nay họ sở hữu trên của Pháp cho thấy một cách không thông minh được là của họ có được 4 máy bay DC-3, một máy bay B-24 sáu chỗ, một B-29 và một máy bay thử nghiệm. Phận Thủ tướng Queuille đã tặng ông một du thuyền hàng trăm triệu franc, du thuyền y-át Jajusy. Rồi xe Mercedes, hàng 4 triệu, có kính dày trên 3 cm, vỏ thép chống đạn trên tiều liên, 4 chiếc Limousine. Ngoài ra còn các xe thể thao Ferrerri hay Bentley. (CAOM, Hồi ký của Pháp quốc Hải ngoại-SPECE 376, các năm 1949-1950, trích lại trong bài của Nguyễn Gia Kiểng, đăng trên Thông Luận)

